

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jíříka a soudců Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobce: **T. M.**

zastoupen advokátem JUDr. Milanem Zápotočným
sídlem Telečská 7, Jihlava

proti

žalovanému: **rektor Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích**
sídlem Branišovská 1645/31a, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2024, č. j. JU/01/18100/24,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se v této věci brání proti ukončení svého vysokoškolského studia. Žalobce se dne 21. 5. 2024 dostavil na opravný termín státní závěrečné zkoušky (dále také jako „SZZ“) z předmětu geografie. U této zkoušky neuspěl. Následně se žalobce neúspěšně domáhal

Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.

anulace výsledků SZZ ze zdravotních důvodů, neboť při konání SZZ nebyl zdravotně způsobilý, jeho zdravotní stav se během zkoušky zhoršil, což mělo vliv na negativní výsledek zkoušky.

2. Správní orgány svůj postup kontinuálně opírají zejména o čl. 21 odst. 5) opatření děkana PF JU č. 7/2017, o studiu v bakalářských a magisterských studijních programech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „opatření děkana“), které stanovuje, že *„[j]estliže se student k SZZ dostaví, má se za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádné relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů, tedy ani omluvy podle odstavce 3.“* Žalobce jako student při zápisu do studia dne 2. 9. 2020 svým podpisem stvrdil informovaný souhlas s dodržováním vnitřních předpisů a provozních řádů a měl být proto s vnitřními předpisy seznámen.
3. V rámci řízení o ukončení studia žalobce požádal děkanku fakulty podáním ze dne 12. 6. 2024 o stanovení nového termínu SZZ a s odkazem na možnost procesního přezkoumání SZZ namítl, že nebyl prokazatelně poučen o podmínkách SZZ a důsledcích jejího seznámení, to proběhlo až *ex post* a proto nemohl využít možnost omluvy z důvodu špatného zdravotního stavu, který se v průběhu SZZ zhoršoval. Této žádosti děkanka rozhodnutím ze dne 18. 6. 2024 nevyhověla s odkazem na čl. 21 odst. 5 opatření děkana s tím, že prezenční listina s poučením je pouze informativní a opatření děkana je závazné bez dalšího.
4. Prvostupňovým správním rozhodnutím ze dne 18. 6. 2024, č. j. S/FPE/24/00001401, rozhodla děkanka Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích o ukončení studia žalobce dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s čl. 31 odst. 1 písm. h) Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích (dále jen „studijní řád“). Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil.

II. Stručný obsah žaloby

5. Na prvním místě žalobce namítá neposkytnutí možnosti kvalifikovaně se seznámit s poučením o pravidlech konání SZZ před započítáním skládání SZZ. Žalobce tvrdí, že toto poučení mu bylo předloženo až po vykonání SZZ jako součást podepisované prezenční listiny. Žalovaná dle žalobce porušila svoji povinnost řádně poučit žalobce o průběhu SZZ; došlo rovněž k porušení jeho práv na možné podání námitek a v konečném důsledku i k samotné nezákonnosti SZZ z důvodu neposkytnutí poučení o pravidlech konání SZZ. K prokázání průběhu SZZ předkládá žalobce čestná prohlášení a navrhuje provést důkaz výsledkem v žalobě konkretizovaných svědků.
6. Žalobce má dále za to, že mělo být vyhověno jeho žádosti o anulaci výsledku SZZ (rozhodnutí proděkanky ze dne 6. 6. 2024). Toto rozhodnutí bylo odůvodněno odkazem na čl. 21 odst. 5 opatření děkana. Zde je dle žalobce zakotvena tzv. vyvratitelná domněnka. Tu žalobce vyvrátil lékařskou zprávou ze dne 22. 5. 2024 a prokázal tak existenci relevantního důvodu osvědčujícího jeho nezpůsobilost řádně vykonat SZZ, a to v důsledku nepříznivého zdravotního stavu. Nesprávné rozhodnutí o jeho žádosti mělo za následek přijetí nesprávného rozhodnutí o ukončení studia. Nepříznivý zdravotní stav navrhuje žalobce prokázat lékařskou zprávou ze dne 22. 5. 2024, čestnými prohlášeními, odborným vyjádřením ze dne 9. 7. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 4. 12. 2024 navrhl podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
8. Žalovaný má za to, že rozhodnutí o ukončení studia bylo v souladu se zákonem o vysokých školách a vnitřními předpisy. Žalobce se dostavil ke zkoušce, čímž potvrdil, že je schopen ji vykonat, a nemůže se dodatečně omlouvat na základě zdravotních důvodů; žalobce měl možnost se omluvit před zkouškou. Opačný závěr by vedl k tomu, že student by se mohl vždy *ex post* omluvit, pokud by nebyl se svým výsledkem spokojen. Každý student musí svůj zdravotní stav posoudit a podle toho se SZZ zúčastnit či se z ní omluvit; roli hrají i psychosomatické stavy, které jsou objektivně těžko hodnotitelné. Co se týče poučování studentů, text prezenční listiny je pouze informativní a informace zde uvedené plynou z vnitřních předpisů, které jsou pro studenty závazné a žalobce o existenci opatření věděl a měl se s ním seznámit, jak stvrdil informovaným souhlasem při zápisu. Dle žalovaného je v daném ustanovení opatření děkana nikoli vyvratitelná domněnka, ale domněnka nevyvratitelná. K tomu žalovaný cituje § 28 odst. 1 správního řádu a § 134 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) jako příklady vyvratitelných domněnek založených na explicitním připuštění prokázání opaku. Spojení „má se za to“ považuje žalovaná v této věci za nevyvratitelnou domněnku, což koresponduje i s její úvahou, že omluvit se z konání SZZ ze zdravotních důvodů musí být učiněno před zahájením SZZ.
9. Otázku skutečného zdravotního stavu žalobce nepovažuje žalovaný za rozhodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších zákonů, dále jen „s. ř. s.“).
11. Krajský soud rozhodl bez jednání (§ 51 s. ř. s.).
12. Žaloba není důvodná.
13. Úvodem krajský soud konstatuje, že podaná žaloba je prakticky totožná s odvoláním žalobce. Neobsahuje žádnou novou argumentaci, žádnou polemiku s důvody žalobou napadeného rozhodnutí. Má-li krajský soud přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, pak jsou jeho možnosti značně omezeny.
14. Dle § 68 odst. 1 písm. g) zákona o vysokých školách platí, že *vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b)*. Dle § 56 odst. 1 písm. b) téhož zákona platí, že *studium se dále ukončuje nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu*.
15. Podle čl. 31 odst. 1 písm. h) Studijního a zkušebního řádu Jihočeské Univerzity v Českých Budějovicích účinného od 1. 9. 2017 (dostupná na <https://www.jcu.cz/images/UNIVERZITA/Dokumenty/vnitri-predpisy-JU/studijni-a-zkusebni-rad-jihoceske-univerzity-v-ceskych-budejovicich-pdf.pdf>) platí, že *„[d]ěkan rozhodne o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu, jestliže student v bakalářském, navazujícím magisterském nebo magisterském studijním programu nesložil státní závěrečnou zkoušku ani v opravném termínu nebo ve lhůtě podle čl. 27 odst. 5“*.

16. Jak krajský soud shrnul v úvodu tohoto rozsudku, žalobce nejprve žádal o anulaci výsledků SZZ ze zdravotních důvodů, čemuž proděkanka nevyhověla. Následně v rámci vyjádření v řízení o ukončení studia žalobce podal žádost o stanovení náhradního termínu SZZ, což provázal s žádostí o „procesní přezkoumání SZZ“.
17. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009-141, zdůraznil, že s konáním každé zkoušky přitom není spojeno pouze její ohodnocení, ale zákon s konáním zkoušky spojuje také „subjektivní veřejné právo studenta na to, aby daná zkouška proběhla za podmínek stanovených studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem [§ 62 odst. 1 písm. d)], přičemž tomuto právu studenta odpovídá povinnost vysoké školy stanovené podmínky dodržet. V tomto kontextu lze v kontrole jejich dodržení spatřovat výkon státní správy.“ Pokud student podá žádost děkanovi, aby přezkoumal, zda nedošlo k porušení tohoto práva, je pak následné děkanovo rozhodnutí podle § 68 zákona o vysokých školách bezpochyby rozhodnutím o právech a povinnostech studenta, a jako takové představuje zásah do jeho právní sféry. Proto se jedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Současně, i z důvodu soudcovského sebeomezení, pak rozsudek zdůraznil, že soudní přezkum se zaměří jen na „řádný proces“, tedy dodržení formálních pravidel zkoušky, nikoliv na správnost hodnocení zkoušky, byla-li všechna formální pravidla dodržena.
18. Pro shrnutí lze poukázat na novější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2022, č. j. 3 As 219/2020-60, který v tomto duchu popsal, že „(i) student vysoké školy může požádat orgán vysoké školy o přezkum dodržení stanovených podmínek jím absolvované zkoušky, (ii) orgán fakulty při vyřízení této žádosti vystupuje jako orgán veřejné správy při výkonu veřejné správy a o této žádosti vydává rozhodnutí, (iii) toto rozhodnutí je soudně přezkoumatelné v řízení vedeném dle § 65 a násl. s. ř. s., přičemž (iv) soudní přezkum se omezuje pouze na dodržení zákonem a vnitřními předpisy vysoké školy stanoveného postupu zkoušky.“
19. Nejvyšší správní soud se dále v rozsudku ze dne 9. 10. 2013, č. j. 1 As 52/2012-114, 2974/2014 Sb. NSS zabýval tím, zda je možno samostatně přezkoumat rozhodnutí o neudělení výjimky ze studijního a zkušebního řádu a dospěl k závěru, že nikoli, neboť „[r]ozhodnutí o výjimce přitom představuje svým způsobem specifický, výjimečný postup jdoucí mimo obecně stanovená pravidla pro průběh studia. Nevyužil-li rektor tohoto svého mimořádného oprávnění povolit postup jdoucí právě mimo pravidla stanovená studijním a zkušebním řádem, nijak tím nezasáhl do subjektivního práva stěžovatele.“ (bod 32). V právní větě poté shrnul, že „[s]amotné rozhodnutí rektora vysoké školy o neudělení výjimky ze studijního a zkušebního řádu spočívající v prominutí nevykonání státní závěrečné zkoušky v určené lhůtě (§ 62 a § 63 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách) nezasahuje do právní sféry studenta, a není tedy rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Ze stejného důvodu není samostatně přezkoumatelný ani procesní postup vedoucí k neudělení výjimky.“ V bodě 33 podrobněji popsal, že „[r]ozhodnutím, které je možné na základě žaloby napadnout a přezkoumat v rámci správního soudnictví, protože zasahuje do právního postavení studenta, je až rozhodnutí o ukončení studia, např. právě v důsledku nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle Studijního a zkušebního řádu, tj. i pro nesložení státní zkoušky a neodevzdání diplomové práce. Až toto rozhodnutí lze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. a jako takové je lze podrobit přezkumu ve správním soudnictví. Toto rozhodnutí není vázáno na povolení výjimky, ale na nesplnění podmínek stanovených zákonem o vysokých školách či Studijním a zkušebním řádem. Při posuzování těchto podmínek má přitom student právo na „řádný proces“, který je primárně určován právě podmínkami danými studijním programem, resp. Studijním řádem [§ 62 odst. 1 písm. d) zákona

o vysokých školách]. „Řádný proces“ garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi studenty (takto cit. rozsudek č. 9 As 66/2011 – 62).“

20. **Nyní žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ve věci ukončení studia.** Na prvním místě (bod 12 žaloby) namítá nedostatky průběhu SZZ v podobě absence možnosti kvalifikovaně se seznámit s poučením o pravidlech konání SZZ před započítáním skládání SZZ, které bylo učiněno až po složení zkoušky. Na druhém místě žalobce napadá nevyhovění jeho žádosti proděkankou – tj. nevyhovění jeho žádosti o anulaci SZZ, k čemuž rozporuje výklad čl. 21 odst. 5 opatření děkana.
21. Jakkoli by přdestřená judikatura svědčila závěru, že případnými vadami průběhu SZZ se krajský soud v tomto řízení nemůže zabývat, když i samotné žalobní námitky předkládá žalobce zcela odděleně, dospěl krajský soud k závěru, že v tomto konkrétním případě je nutno se s ohledem na faktickou provázanost argumentace žalobce zabývat žalobní argumentací jako celkem. K tomuto závěru krajský soud vede i nesprávný postup děkanky, která o dvou rozdílných žádostech žalobce (žádost o stanovení nového termínu SZZ a žádost o přezkum průběhu SZZ) rozhodla dohromady jediným rozhodnutím bez jakéhokoli odlišení ve smyslu shora uvedené judikatury. Postupoval-li by soud opačně, s ohledem na okolnosti této věci by mohl žalobci upřít právo na efektivní soudní ochranu.

IV.A Omluva žalobce

22. Námitka žalobce navázaná na negativní rozhodnutí proděkanky, která nevyhověla žádosti o anulaci výsledku SZZ, námitka týkající se výkladu ustanovení čl. 21 odst. 5 opatření děkana, není důvodná.
23. Uvedené ustanovení ve své větě první stanovuje „[j]estliže se student k SZZ dostaví, má se za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádné relevantní důvody.“ Sousloví „má se za to“ sice v souladu s názorem žalobce zakládá vyvratitelnou domněnku¹, nicméně tuto větu nelze číst odděleně od zbytku ustanovení. Úpravu tohoto ustanovení je nutno vnímat jako celek, nikoli vytrhovat jednotlivé věty z kontextu. Z věty druhé stanovující, že „[p]o zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů, tedy ani omluvy podle odstavce 3.“ zcela jednoznačně bez nutnosti jakéhokoli pokročilého výkladu plyne, že jakmile student zahájí SZZ, nemůže se již domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. To odpovídá tomu, že *platí*, že jestliže se dostaví student k SZZ, nebrání mu v jejím vykonání žádné relevantní důvody, na které by mohl *ex post* odkazovat. Není zde jakýchkoli pochyb o celkovém významu tohoto ustanovení. Větu druhou žalobce v rámci své argumentace zcela přehlíží. Ustanovení jako celek je proto založena na nevyvratitelné domněnce; terminologická nedůslednost autora tohoto ustanovení není podstatná a nemá jakýkoli vliv na celkovou srozumitelnost ustanovení.
24. Tento závěr plně odpovídá čl. 27 odst. 6 studijního a zkušebního řádu, který stanovuje, že „[d]ostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem

¹ Srov. např. „Osnova sleduje důsledné rozlišení právních domněnek (vyvratitelných i nevyvratitelných) a fikcí a v tom směru volí jednotnou dikci shodnou s klasickou českou právní terminologií. Výrazem „má se za to, že“ se označuje vyvratitelná právní domněnka, připouštějící důkaz opaku. Výrazem „platí, že“ se označuje nevyvratitelná právní domněnka. Výrazem „považuje se za“ nebo „hledí se na“ se označuje právní fikce.“ (Vláda: Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, č. 89/2012 Dz).

pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-“.

IV.B Námitka vůči průběhu SZZ

25. Ani tuto námitku neshledal krajský soud důvodnou. Žalobce namítá, že nebyl před samotným započítáním skládání SZZ řádně poučen o svých právech, neboť poučení bylo součástí prezenční listiny předložené až po konání SZZ. To činí žalovaný v rámci svého vyjádření k žalobě nesporným, když uvádí „[j]ak uvedla již děkanka PF JU v odůvodnění svého rozhodnutí o žádosti o anulování SZZ4, text uvedený na prezenční listině má pouze informativní charakter, pravidla obsažená v opatření o studiu jsou závazná bez ohledu na to, zda je o nich student před konáním SZZ výslovně poučen či nikoli.“. Krajskému soudu není text na prezenční listině znám, ve správním spise je založen pouze protokol o průběhu SZZ žalobce (první i opakované) a protokol o námitkách (bez námitek) a žalobce ani žalovaný jeho obsah nepopisují. Znění prezenční listiny a poučení však nepovažuje krajský soud s ohledem na níže učiněné závěry za rozhodné.
26. Žalovaný ve svém rozhodnutí k totožné odvolací námitce žalobce uvedl, že „[v] opatření děkana PF JU č. 7/2017, o studiu v bakalářských a magisterských studijních programech, ve znění změn provedených opatřením děkana PF JU č. 8/2019 a opatřením děkana PF JU č. 11/2021 není PF JU uložena povinnost poučit studenty o průběhu státní závěrečné zkoušky. Taková povinnost nevyplývá ani z vnitřních předpisů PF JU, Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích ani z právních předpisů. Student při zápisu do Studia dne 2. 9. 2020 svým podpisem stvrdil Informovaný souhlas uživatele s dodržováním vnitřních předpisů a provozních řádů JU. Měl by tedy být náležitě seznámen se SZŘ JU i s opatřeními děkana PF JU ve věci studia.“ Žalobce tuto argumentaci žalovaného konkrétním způsobem nerozporuje a pouze setrvává na podané odvolací námitce. Z obsahu správního spisu, informovaného souhlasu, plyne, že žalobce svým podpisem stvrdil, že takto informován byl.
27. Podle čl. 21 odst. 5 opatření děkana platí, že „[j]estliže se student k SZZ dostaví, má se za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů, tedy ani omluvy podle odstavce 3.“ Odstavec 3 daného ustanovení upravuje průběh ústní SZZ, omluva z termínu SZZ je upravena v odst. 4. Dle věty druhé a násl. tohoto ustanovení platí, že „[p]řihlášený student, který se k SZZ (oborově zaměřené části nebo obhajobě kvalifikační práce) nedostaví, je hodnocen známkou "nevyhověl" (4); předseda komise pro SZZ do protokolu zároveň vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 6 odst. 2 přiměřeně; omluva se v takovém případě adresuje proděkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li proděkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl; děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby, která záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vykonat SZZ vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle článku 18 pro další období.“
28. V rámci opatření děkana však nelze přehlédnout, že čl. 21 odst. 6 opatření děkana stanovuje, že „[p]ředseda komise seznámí studenty s podmínkami a s organizací konané SZZ, jako i s důsledky jejího zahájení podle odstavce 5, a případně s obsahem a způsobem vypracování písemné součásti oborově zaměřené části SZZ.“ Uvádí-li žalovaný, že zde není žádná povinnost poučit studenty o průběhu SZZ, pak tento jeho závěr je v přímém rozporu s uvedeným článkem, který určitou informační povinnost zakotvuje.

29. Žalobce konkrétně namítá, že mu nebyla poskytnuta možnost seznámit se s poučením o pravidlech konání SZZ před samotnou SZZ s tím, že „[t]ímto dle přesvědčení Žalobce došlo k porušení povinnosti Žalované řádně poučit Žalobce o průběhu SZZ, k porušení práv Žalobce na možné podání námitek a v konečném důsledku i k samotné nezákonnosti SZZ z důvodu neposkytnutí poučení o pravidlech konání SZZ.“
30. Jestliže předseda komise neseznámil studenty v souladu s uvedeným ustanovením, jednalo se o porušení pravidel průběhu SZZ. Nicméně to samo o sobě nemusí nutně vést k závěru o nezákonnosti průběhu SZZ. Žalobce ve vztahu zásahu do vlastní právní sféry uvádí, že došlo k porušení jeho práv na možné podání námitek. Není však zřejmé jak, neboť žalobce bezprostředně po SZZ žádné námítky nepodal (viz protokol o námitkách - jméno a příjmení žalobce - bez připomínek – podpis žalobce) a s odstupem cca 3 týdnů požádal děkanku o přezkum průběhu SZZ.
31. Dá-li krajský soud důraz na hlavní motiv linoucí se celou věcí, zdravotní indispozici žalobce při konání SZZ - tedy přihlédne-li krajský soud nad rámec podané žaloby, jakož i nad rámec samotného odvolání žalobce, k obsahu žádosti žalobce o přezkum průběhu SZZ (viz jeho vyjádřen/podání vysvětlení ze dne 12. 6. 2024), zde žalobce uvádí, že prezenční listinu s poučením „podepsal až v uvedené době, nemohl jsem využít možnost omluvy k vykonání SZZ z důvodu nepříznivého zdravotního stavu“, pak ani touto optikou nemůže žalobci přisvědčit.
32. Žalobce byl povinen se seznámit s předpisy vysoké školy tak, jak stanovuje § 63 odst. 1 a 2 zákona o vysokých školách. Dle těchto ustanovení platí, že *studijní povinnosti studenta vyplývají ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu a že student je povinen dodržovat vnitřní předpisy vysoké školy a jejích součástí*. Je proto v nejlepším zájmu studenta, aby se s těmito předpisy aktivně seznámil. Na to byl při zápise do studia žalobce upozorněn. Vnitřní předpisy fakulty je fakulta povinna zveřejnit online (§ 33 odst. 5 téhož zákona) a z ničeho neplyne, že by tuto povinnost porušila. Žalobce si proto měl a mohl být vědom možnosti omluvy v případě, že by naznal, že není objektivně schopen se SZZ zúčastnit tak, jak stanovuje čl. 21 odst. 3 opatření děkana, stejně tak si měl a mohl být vědom následků své účasti na SZZ. Ostatně možnost omluvy ze zdravotních důvodů není v obecné rovině jakkoli neobvyklá a jednalo se v pořadí minimálně o 3. SZZ žalobce dle založených protokolů.
33. Z těchto důvodů dospěl krajský soud s ohledem na podobu vznesených žalobních bodů, že případné pochybení předsedy komise při SZZ stran poučení studentů, nezasáhlo do práv žalobce takovým způsobem, pro který by měl krajský soud jakýmkoli způsobem zasáhnout.

V. Závěr a náklady řízení

34. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Žalobce nesplnil podmínky studijního programu, a proto bylo rozhodnuto o ukončení jeho studia.
35. Krajský soud neprováděl žalobcem navržené dokazování, neboť s ohledem na učiněné závěry by jakékoli dokazování bylo zcela nadbytečné. Žalovaný průběh SZZ nerozporuje a zdravotní stav žalobce není pro posouzení žaloby rozhodný.
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné

úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 26. února 2025

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v.r.
předseda senátu